

't Herenhoentien

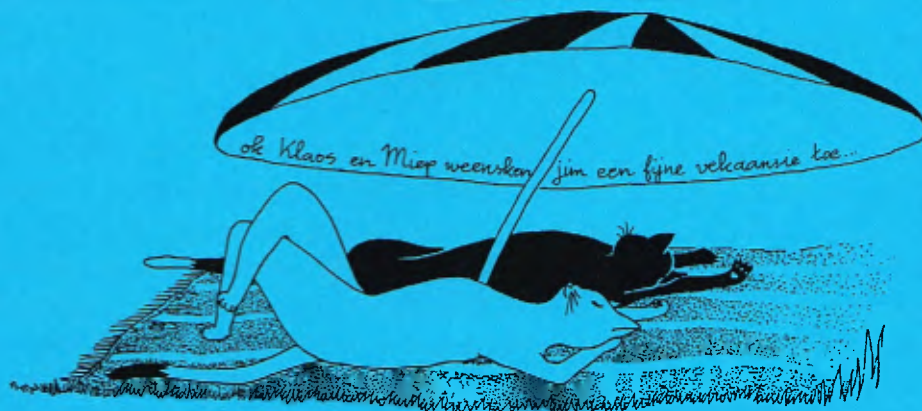

BESTE KIENDER!

Et is weer haost an de vekaansie toe. Piepmoes het al een schoffien vrij en vermaekt him mar best. Now en dan is hi'j d'r mit zien voegelvrunden op uut of mit Diedel en Daweltien, de beide honnen. Vanzels trekt hi'j ok een boel mit zien buurman de molle op, daor kan hi'j ommes ok goed mit opschieten. Mar vandaege is hi'j hielemaole alliend. Niet dat hi'j him verveelt, heur, hielemaole niet. Piepmoes maekt een vlieger en as hi'j die klaor het, gaot hi'j d'r vanzels laeter op 'e dag ok mit vliegeren. De vlieger wil ommeraek goed, misschien haost wel een betien al te goed. Veural as et wat hadder wi'jen gaot, moej' doukies mar es luusteren...

Dit keer staot op et inlegvel een zunnekleppe tekend. Die kuj' eerst mooi kleuren en dan netties uutknippen. Et beste is om an de onderkaante wat dikker pepier of kerton te plakken, dan wodt de zunnekleppe een stok steviger. Hej' dat daon, dan moej' op et plak waar de ronties staon gatties prikken. Deur die gatties kuj' dan een illestiekien doen om zo de zunnekleppe op te zetten.

Wi'j weensken iederiene een hiele fijne, zunnige vekaansie toe! Tot van 't haast!

PIEPMOES EN DE VLIAGER.

Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff.

Piepmoes het vekaansie en is achter zien kesteel drok an et knusselen. Hi'j het zien taofel, een stoel en zien knusselspullegies butendeure sleept, want et is prachtig weer. Piepmoes leup al een schoffien mit et plan omme om een vlieger te maeken en now is hi'j daor drok mit in de weer. Now en dan bekikt hi'j et risseltaot es even, knikt es instemmend en gaot weer veerder. Nog evenpies en dan kan hi'j zien ni'je vlieger uutperberen. As hi'j him klaor het stapt de moes zo trots as een pauw d'r et laand mit in.

D'r staot een mooi wientien en de zunne schient hoge an de locht. Piepmoes het veur de wissighied zien ni'je zunnekleppe mar op zet, dan het hi'j niet zoe'n last van de felle zunne. 'Tjonge, jonge,' daenkt de moes, 'wat he'k toch een mooie vlieger maekt. Wat jammer dat mien vrunden him niet zien kunnen, mar ja, iederiene is vot of het wat eers te doen.'

Et is ok wel een betien sneu veur him, want de vlieger is warkelik hatstikke mooi wodden. Piepmoes het alderhaande kleuren pepier bruukt, zoas blauw, paors, geel en gruun. Mar ja, Diedel en Daweltien zitten veur een peer weken in een honnepension, omdat heur baosies op vekaansie binnen. Et roodbossien, de gele gouwe en de doeve bin mit alle ere voegels uut de bos een daggien uut vliegen. En zien ni'je buurman, de molle, is et vusen te waarm om boven de grond te kommen.

'Now ja,' daenkt Piepmoes, 'et is niet aanders. Ze kun him laeter ok wel es bekieken. Kom, ik zal es zien of ik him de locht in kriegen kan.' De moes hoolt et touw dat an de vlieger zit stevig vaaste en begint te draeven. As hi'j op volle snelhied is lat hi'j de vlieger een betien vieren. De wiend komt d'r onder en de vlieger gaot de locht in. Dan lat Piepmoes de vlieger weer een aentien vieren. Et gaot mar best. Nao een schoffien staot de vlieger mooi hoge in de locht. Mar ja, et wil ok wel, want de wiend blaost aorig toe! Tjonge, jonge, wat liekt dat toch mooi! Al die prachtige kleuren tegen de blauwe locht.

Alliend, is die locht now aenlik wel zo blauw? Ja, daor waor de vlieger staot wel! Mar achter Piepmoes dan? Daor wodt de locht zuver een betien gries. En de zunne wodt ok wat minder fel. En et liekt wel of begint et de hieltied wat hadder te wi'jen...

Piepmoes het d'r niks van in de gaten. Hi'j het alliend mar oge veur zien mooie ni'je vlieger. Trouwens, deur de zunnekleppe kan hi'j ok niet zo vule van de locht zien. Zeker niet van de locht achter him. Perbeer dat douk zels mar es aj'm de ni'je zunnekleppe opzetten!

Piepmoes lat et touw nog es een aentien vieren. Hi'j het een hiel lang stok an de vlieger vaaste kneupt, dan kan de vlieger ja nog hoger en hoger...

'Wat gaot et toch poerbest, wat he'k een supervlieger,' mompelt de moes. 'Mar et is aenlik mar goed dat hi'j niet nog hoger kan, want et touw trekt me haost uut de hanen. Mar goed da'k et thuus veur de zekerhied om mien aarm vaaste bunnen heb, dan kan et mi'j niet ontglippen.' Intied is et nog wat hadder wi'jen gaon en is de zunne hielendal achter de wolken votkreupen.

Nóg het Piepmoes niks in de gaten, totdat de eerste spat waeter percies op zien heufd vaalt. 'Verhip,' zegt de moes, 'wat zuwwe now hebben. Begint et me te regenen. Mar gauw zien da'k de vlieger naor beneden haele, want eers wodt die nog nat ok, en dat zol zunde wezen!'

Piepmoes begint te trekken en te trekken, mar et liekt wel of de vlieger ók begint te trekken. Piepmoes trekt mar en trekt mar, mar et lokt et moesien niet om de vlieger naor beneden te kriegen. Now en dan liekt et wel of maekt de moes grote sprongen. Dat komt omdat de wiend de hieltied hadder an de vlieger trekt en die op zien beurt an Piepmoes. Oei, oei, hoe zal dit nog oflopen...

Dan inienend komt d'r een hiele hadde rokwiend onder de vlieger en kan Piepmoes niet meer mit beide bienen op de grond staon blieven. Hi'j vligt zo de locht in en piept et uut van angst. 'Help, help,' raost hi'j, 'help me toch, pak me toch vaaste, griep me om mien pat bi'j de stat,

a'k mar weer veilig op 'e grond stao. Help... hellup...

'Heur ie dat, Klaos,' mauwkt Miep tegen de kaeter. 'Wat is dat toch veur geraos... A'k et niet beter wus, zo'k daenken da'k Piepmoes piepen heur. Mar dat zal toch niet, want die zal al wel lekker dreuge inzien kesteel zitten. Welk fesoenlik beest is d'r mit dit weer now nog buten. Wat mekeerde je ok om mit dit weer zo veer van huus te gaon.'

Miep is nog duvels dat ze deur Klaos zoveer vot gaon binnen. Wat veerder van huus, wat lekkerder de moezen, mient hi'j. Mar ze hebben niks pakt vanzels. En now wodt deur dat domme gedoe Miep zien vellegien ok nog hielendal vies en dat had hi'j krek hielendal wasken en poetst.

'Hool je now toch es stille te mierken Miep,' poest Klaos, die deur et hadde lopen al aorig muui is. 'Ik miende ok da'k him zo krek heurde piepen. Misschien vangen we vandaege toch nog een lekker happien. Mar et kan ok wel een voegel wezen, want et klonk zo hoge, en moezen vliegen vanzels niet, dat zu'j ok wel weten.' De katten luusteren scharp en heuren opni'j iene hadde raosen en tekeer gaon. 'Help...hellup... is d'r dan gieniene die mi'j helpen kan...'

Op etzelde ogenblik zien de katten de vlieger mit Piepmoes d'r achteran deur de lucht vliegen. Hi'j komt regelrecht op de bos an soezen waor de katten zitten. 'Een makkie, Miep,' bromt Klaos. 'Oons eten komt oons vandaege gewoon tegemoet wi'jen. Hi'j vligt oons liek in de klauwen. Ziej' now wel? Ie moe'n gewoon et juuste moment ofwaachten... Mar we moe'n vanzels wel in ien van de bomen klimmen, want hi'j vligt beheurlik hoge.' De beide katten roetsen zo hadde ze kunnen elk een boom in en zetten de naegels uut om Piepmoes te griepen...

Dan gebeurt d'r wat vremds, waor gien iene op rekend had. As Piepmoes haost bi'j de bos is, gaot de vlieger inienend leger vliegen. Dat komt omdat et pepier van de vlieger de hiel tied natter en zwaorder wodden is deur de regen. De vlieger maekt nog ien keer een dukeling en belaant in et stiekeldraad. Piepmoes vaalt op 'e grond en maekt zo hadde as hi'j kan et touw los, want hi'j zicht inienend de beide katten uut de bomen op him of kommen. Gelokkig is d'r in de buurt ien van de vlochtgangen van et kesteel van de molle en daar kropt hi'j hadde in. Krek op 'e tied za'k jim vertellen, want achter him heurt hi'j de katten blaosen en jammeren van poere lelken!

As Piepmoes aovens weer in zien eigen huus is, zocht hi'j nog es diepe. Et was dit keer op haoren en snaoren, hi'j het wel gelok had. Mar et is wel zunde van zien mooie vlieger...

